

*Μια φορά κι έναν καιρό ήταν οι
Καλικάντζαροι....*

****Η εικόνα είναι από το Αναγνωστικό της Δ' Δημοτικού , εκδ. ΟΕΔΒ ,1961,
1970*

Μια από τις πιο γνωστές νεοελληνικές παραδόσεις είναι κι εκείνη των Καλικαντζάρων, πλουσιότατη από τις χριστουγεννιάτικες παραδόσεις που αναφέρεται στο δωδεκαήμερο , δηλαδή τη χρονική περίοδο που περιλαμβάνει τα Χριστούγεννα , την Πρωτοχρονιά και τα Φώτα.

«Έρχονται από τη γης από κάτω. Όλο το χρόνο πελεκούν με τα τσεκούρια να κόψουν το δένδρο που βαστάει τη γης , αλλά όταν κοντεύουν να το κόψουν έρχεται ο Χριστός και μονομιάς ξαναγίνεται το δένδρο και τότε τα δαιμόνια χιμούν στη γης επάνω και πειράζουν τους ανθρώπους¹»

¹ Γ.Ν.Πολίτης, Παραδόσεις, Α΄, αρ.590, 612, σελ.621-623, Β΄,σ.1242 /Συλλογή Βιβλιοθήκης του Ι.Ε.Π.

*Μια οικογένεια του 1965 συζητά για τους Καλικάντζαρους.
Είναι Παραμονή Χριστουγέννων...*

Είμαι ο
Μίμης

Μπαμπάς

Γιαγιά,
Λόλα

Είμαι η
Άννα

Μαμά

Είμαι η
Έλλη

*Οι ζωγραφιές είναι από το βιβλίο «Αλφαβητάριο»
εκδόσεις, ΟΕΔΒ, 1965. Η εικονογράφηση έχει γίνει από τον
Κ. Π. Γραμματόπουλο.*

Αν θέλεις να δεις κι άλλα έργα του ζωγράφου πάτα [εδώ](#)

Τι είναι το
δωδεκαήμερο
ο γιαγιά;

Είναι οι μέρες από την παραμονή
των Χριστουγέννων έως τα
Θεοφάνεια που τα νερά είναι
αβάφτιστα .Τότε έρχονται οι
Καλικάντζαροι και πειράζουν τους
ανθρώπους , επειδή ο Χριστός δεν
έχει ακόμη βαφτιστεί.

«Πάμε, και στο
γυρισμό
τ'αποκόβουμε.»

«Αιντε να πάμε τώρα
να γλεντήσουμε λίγο
επάνω στη γη,
πειράζοντας τους
ανθρώπους , γιορτές,
ημέρες που ήρθαν».

Ναι καλά!
έτσι κάνουμε
αιώνες τώρα
και τελικά δεν
τα
καταφέρνουμε

****Οι ζωγραφιές είναι από το βιβλίο «Αλφαβητάριο», εκδόσεις, ΟΕΔΒ, 1965. Η εικονογράφηση έχει γίνει από τον Κ.Π. Γραμματόπουλο .*

****Τα λόγια των καλικαντζάρων είναι από το Αναγνωστικό της Δ' Δημοτικού ΟΕΔΒ 1961, 1970*

**Και τι είναι οι
καλικάντζαροι;**

**Είναι δαιμόνια
που
εμφανίζονται
μόνο το
δωδεκαήμερο.**

Άκου δαιμόνιο!
Ένας απλός
καλικάντζαρος
είμαι!

«Άλλοι λένε πως είναι σαν
τους ανθρώπους: μαύροι
και άσκημοι και ψηλοί και
φορούν σιδεροπάπουτσα.
Άλλοι πάλι λένε πως είναι
μαυριδεροί με κόκκινα
μάτια, τράγινα πόδια,
χέρια σαν της μαϊμούς, και
τριχωτό όλο το σώμα. Και
άλλοι λένε πως είναι
κουτσοί, στραβοί,
μονοπόδαροι, και πολύ
κουτοί.»

Αν θες να δεις ιστορίες με
καλικάντζαρους πάτα [εδώ](#)

*Μακάρι να
μπορούσα να
δω κάποιον από
αυτούς!*

*Που είναι οι εποχές
που τα παιδιά έτρεμαν
και μόνο στο όνομα
«Καλικάντζαρος»!
Τώρα θέλουν και να
μας βλέπουν!!!*

*Αν θες να δεις τι γίνεται στις άλλες
χώρες με δαιμονικά πλάσματα σαν
εμάς τους καλικάντζαρους, πάτα [εδώ](#)*

**Και είναι
πολλοί! Με
πολλά ονόματα.**

Ουάου !!!!

**Πάτα εδώ για
να δεις πιο
πολλές εικόνες
καλικαντζάρων.**

**Για εσάς παιδιά! Με
λένε Τρίχα και είμαι
καλικάντζαρος! Όποιος
θέλει , μπορεί να γράψει
μια ιστορία ...όχι πάνω
από μια σελίδα και να
μας την στείλει.
Πήγαινε στην σελίδα 40
Μετά εμείς θα την
αναρτήσουμε στην
ιστοσελίδα μας!**

*Μπαίνουν στα σπίτια και
κάνουν αταξίες.
Μαγαρίζουν τα φαγώσιμα,
το λάδι, και το κρασί, αν
τα βρουν, και θέλουν να
χωθούν στη στάχτη, αν δεν
έχει φωτιά .*

*Και τι
πειράγματα
κάνουν, γιαγιά;*

Ποιος θέλει να φτιάξει μια ζωγραφιά με καλικάντζαρους; Εμείς πάντως θα την αναρτήσουμε στην ιστοσελίδα μας.

(για οδηγίες αποστολής πάτα [εδώ](#))

Κάνε μια ευχή για τις γιορτές που έρχονται. Στείλε την στην διεύθυνση μας και θα την δεις αναρτημένη στην ιστοσελίδα μας!!!

(για οδηγίες αποστολής πάτα [εδώ](#))

παροιμίες...

- + Δεκέμβριος, Χριστού γέννηση και καλός μας χρόνος.
- + Το τραγούδι με τον τρύγο, το Δεκέμβρη παραμύθι.
- + Να'ναι Χριστούγεννα στεγνά , τα Φώτα χιονισμένα και τα Λαμπρά βρεχούμενα, αμπάρια γιομισμένα
- + Χιόνι του Δεκεμβριού, χρυσάφι του καλοκαιριού.

Από το Αναγνωστικό Γ' Δημοτικού, ΟΕΔΒ, 1964.
Συλλογή Βιβλιοθήκης του Ι.Ε.Π.

Εσύ ξέρεις κάποια παροιμία σχετική με τις χριστουγεννιάτικες γιορτές; Γράψε την παροιμία σου και στείλε την .Θα την δεις αναρτημένη στην ιστοσελίδα μας!

(για οδηγίες αποστολής πάτα [εδώ](#))

*Με λένε Τραγοποδιάρη
και ήρθα να μαγαρίσω
τα φαγώσιμα.*

*Αχ! ποιός
άφησε το γάλα
στη φωτιά;
μαμά αααα!!!!*

*Τώρα θα δεις!
«Ξύλα Κούτσουρα
δαυλιά καημένα»*

*Εγώ είμαι ο Ψιλοβελώνης
Μακαρόνης. Μπαίνω
μέσα στα σπίτια από
κλειδαρότρυπες και
χαραμάδες. Αλλά με αυτό
που άκουσα, φεύγωωω!*

*Οι καλικάντζαροι φοβούνται φράσεις σαν αυτές
που είπε η Έλλη και φεύγουν μακριά για να
γλυτώσουν.*

*Αν θες να γράψεις μια
φανταστική ιστορία με τις
ζημιές που κάνουν οι
καλικάντζαροι, γράψε την και
στείλε την σε εμάς. Μετά εμείς
θα την ανεβάσουμε στην
ιστοσελίδα μας!!!*

*(για οδηγίες αποστολής πάτα
[εδώ](#))*

****Η παραπάνω εικόνα των παιδιών είναι από το Αλφαβητάριο: «Τα καλά Παιδιά», του Επαμεινώνδα Γεραντώνη, εκδ. ΟΕΔΒ, 1950.*

*Εγώ είμαι ο Ανέμης
Κοψομεσίτης . Μου
αρέσει να κάνω ζημιές
στους αργαλειούς.
Αλλά... που πήγαν οι
αργαλειοί;*

*Και τι τρώνε,
γιαγιάκα;*

*Σκουλήκια,
βαθράκια, φίδια
...και μπαίνουν
από την
καπνοδόχο.*

******Οι ζωγραφιές είναι από το βιβλίο «Αλφαβητάριο» εκδόσεις, ΟΕΔΒ,1965. Η εικονογράφηση έχει γίνει από τον Κ.Π.Γραμματόπουλο.***

*Και δε
φοβούνται
τίποτα;*

*Μα και βέβαια! Φοβούνται τη
φωτιά. Γι αυτό και το τζάκι
μας πρέπει να καίει μέρα
νύχτα. Θα φέρω και το
χριστόξυλο...και πάει. Δε θα
τολμήσουν να έρθουν.*

Αν θες να δεις από κοντά τα ελληνικά αναγνωστικά αλλά και τα βιβλία μας , που γράφουν τόσο και τόσα για τα Χριστούγεννα , έλα στην Βιβλιοθήκη του Ι.Ε.Π. : Λ. Μεσογείων 396

Αν θες να δεις τι φοβούνται οι καλικάντζαροι πάτα [εδώ](#)

«Την παραμονή των Χριστουγέννων κάθε νοικοκύρης φέρνει και τοποθετεί στο τζάκι του σπιτιού του ένα χοντρό ξύλο κομμένο από δένδρο αγκαθωτό(αγριαχλαδιά, αγριοκερασιά) γιατί όλα τα αγκαθωτά δένδρα απομακρύνουν τους δαίμονες. Το κούτσουρο αυτό λέγεται χριστόξύλο ή δωδεκαμερίτης ή σκάρτζαλος. Το ξύλο αυτό πρέπει να καίει όλο το δωδεαήμερο. Πριν τοποθετηθεί στο τζάκι το ραίνουν με ξηρούς καρπούς.

Για τον Νικόλαο Πολίτη , πατέρα της Ελληνικής Λαογραφίας, οι Καλικάντζαροι είναι πλάσματα της νεοελληνικής μυθολογίας . «Αφορμή για την δημιουργία τους έδωσαν οι μεταμφιέσεις που γίνονταν τις ημέρες του δωδεκαημέρου , επειδή οι μεταμφιεσμένοι ενοχλούσαν και φόβιζαν , με ποικίλους τρόπους , τους ανθρώπους».

Από το βιβλίο «Οι ελληνικές γιορτές και έθιμα της λαϊκής λατρείας» , Γ.Α.Μέγας. Συλλογή Βιβλιοθήκης του Ι.Ε.Π.)

*Αχ πως
σιχαίνομαι τη
φωτιά!*

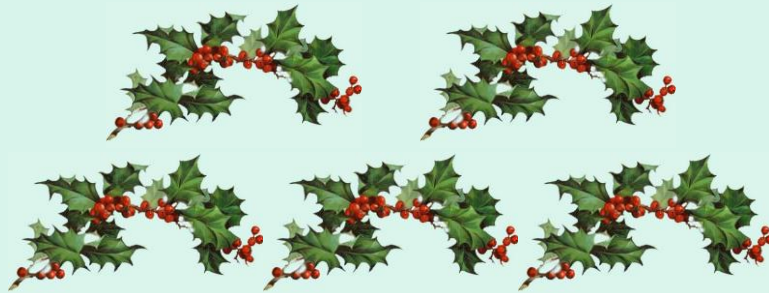
*Χαμολιός μυρίζει
εδώ , να χαθεί
τέτοιο χωριό.*

*Οι καλικάντζαροι δεν αντέχουν τις
μυρωδιές από βοτάνια όπως το
χαμολιό, κοινώς, Χαμαιλέων.*

*Φεύγετε να φεύγουμε
γιατ' ήρθε ο
διαβολόπαππας με την
αγιαστούρα του και με
τη βρεχτούρα του.*

Οι καλικάντζαροι πιστεύουν ότι ο αγιασμός τους μαγαρίζει ή τους ψωριάζει , στις περισσότερες παραλλαγές, όμως, τους ζεματάει και κάνοντας πως αγνοούν την αιτία , υποθέτουν ότι μαζί με τον παπά έρχεται και η παπαδιά ή άλλοι χωριανοί κουβαλώντας «θερμό νερό».

Βιβλιογραφία που χρησιμοποιήθηκε για την συγγραφή των κειμένων :

**Βελούδιος Θ., Αερικά –Ξωτικά και Καλικάντζαροι, Copyright:
Γ.Τσιβεριώτης Ε.Π.Ε..**

**Κυριακίδου –Νέστορος Άλκη , Λαογραφικά Μελετήματα, εκδ.Νέα
Σύνορα. Συλλογή Βιβλιοθήκης του Ι.Ε.Π.**

**Κουκουλέ,Φ., Βυζαντινών Βίος και Πολιτισμός, τ.στ σε΄151, 1947,
Συλλογή βιβλιοθήκης Ι.Ε.Π.**

**Λουκάτος Σ.Δημήτρης , Εισαγωγή στην Ελληνική Λαογραφία, εκδ.
Μορφωτικό Ίδρυμα Εθνικής Τράπεζας, Αθήνα 1992. Συλλογή
Βιβλιοθήκης του Ι.Ε.Π.**

**Μέγας Γ.Α , Ελληνικές Γιορτές και Έθιμα της Λαϊκής Λατρείας,
εκδ.Οδυσσέας, 1988. Συλλογή Βιβλιοθήκης του Ι.Ε.Π.**

**Μερακλής Γ. Μιχαήλ, Ελληνική Λαογραφία, εκδ.Οδυσσέας, Αθήνα 2004.
Συλλογή Βιβλιοθήκης του Ι.Ε.Π.**

**Μολινός Στρατής Α., Τα Λαογραφικά του Δωδεκαημέρου,
εκδ.Φιλιππότης ,Αθήνα 1993. Συλλογή Βιβλιοθήκης του Ι.Ε.Π.**

**Παπαθανάση –Μουσιοπούλου Κ., Παραδοσιακές Εκδηλώσεις του Λαού
μας, εκδ.Πιτσιλός ,Αθήνα 1992. Συλλογή Βιβλιοθήκης του Ι.Ε.Π.**

**Πολίτης .Ν., Παραδόσεις, Τόμος Α΄ και τόμος Β΄, εκδ. Ελληνικά
Γράμματα, Αθήνα 1994. Συλλογή Βιβλιοθήκης του Ι.Ε.Π.**

**Ρωμαίος , Κ., Εμείς οι Έλληνες, Αθήνα 1984. Συλλογή Βιβλιοθήκης του
Ι.Ε.Π.**

Σπυροπούλου , Ζωή , Μύθοι Περί Φυτών, εκδ.Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 1999. Συλλογή Βιβλιοθήκης του Ι.Ε.Π.

Αναγνωστικά που χρησιμοποιήθηκαν

- Αλφαβητάριο «Τα καλά παιδιά» εκδ. ΟΕΔΒ, 1950,Επαμεινώνδα Γεραντώνη
- Αλφαβητάριο ,εκδ. ΟΕΔΒ ,1965 του Γιαννέλη Σακκά
- Αναγνωστικό Γ' Δημοτικού, εκδ. ΟΕΔΒ 1964 ,Β.Πετρούνια - Φ.Κολοβού - Σ.Σπεράνσα - Α. Μεταλλινού.
- Αναγνωστικό Γ' Δημοτικού,εκδ. ΟΕΔΒ, 1967, Β.Πετρούνια - Φ.Κολοβού - Σ.Σπεράνσα - Α Μεταλλινού.
- Αναγνωστικό Δ' Δημοτικού, εκδ.ΟΕΔΒ, 1952, Δ.Ζηση και Κ. Ρωμαίου.
- Αναγνωστικό Ε' Δημοτικού, εκδ. ΟΕΔΒ, 1946, Δ. Κοντογιάννη –Γ. Μέγα- Π. Νιρβάνα , Δ. Ζήση.
- Αναγνωστικό Β' Δημοτικού, εκδ. ΟΕΔΒ, 1954, Β.Γ.Οικονομίδου.
- Αναγνωστικό Γ' Δημοτικού, Α. Βαρελλά, εκδ.ΟΕΔΒ, 1975.
- Αναγνωστικό Έκτης Δημοτικού, εκδ. ΟΕΔΒ, 1954, Ε. Φωτιάδη, Η.Μανιάτη, Γ.Μέγα, Δ.Οικονομίδου, Θ. Παρασκευόπουλου.
- Αναγνωστικό Ε', εκδ. ΟΕΔΒ, 1974.
- Αναγνωστικό Στ' δημοτικού «Η Ζωή μας» Ν. Ε. Βουτυρά, 1929, εκδ. οίκος Δημητράκου.

- Αναγνωστικό Δ' Δημοτικού, εκδ. ΟΕΔΒ, 1961, 1970, Γ. Μέγα, Κ. Ρωμαίου, Σ.Δουφεξή, Θ. Μακρόπουλου
- Αναγνωστικό Στ' Δημοτικού, εκδ. ΟΕΔΒ, 1965.
- Αναγνωστικό Ε' Δημοτικού, εκδ. ΟΕΔΒ, 1956.
- Αλφαβητάριο, εκδ. ΟΕΔΒ, 1973.

Κωνσταντίνος Γραμματόπουλος
(1916 - 2003)

Βιογραφικό Σημείωμα

Γεννημένος στην Αθήνα το 1916, μαθητής του Γ. Κεφαλληνού στην ΑΣΚΤ και καθηγητής (1959-1985) στην ίδια Σχολή, με φοιτητές που έγιναν καλλιτέχνες πρώτης γραμμής, καταξιωμένος και πολυβραβευμένος, σπουδαίος μάστορας και ανανεωτής της χαρακτηριστικής, με ξυλογραφίες τεραστίων διαστάσεων και με ειδικής επινόησης χρωματικές κλίμακες που βραβεύθηκαν διεθνώς, υπήρξε ιδιαίτερα δημοφιλής με τις ποιητικές παραστάσεις του.

Χαράκτης και ζωγράφος του Αιγαίου, με ονειρικά πλάνα που αλληλοκαλύπτονται σαν πέπλα πάνω από τη θάλασσα μαζί με μυθικές

μορφές, φιλοτέχνησε επίσης αφίσες του ελληνοϊταλικού πολέμου του 1940, το εθνόσημο της Δημοκρατίας το 1974 και το πασίγνωστο «Αλφαβητάριο» του 1949, που λατρεύτηκε και εκδόθηκε . Φιλοτέχνησε επίσης δημοφιλή στον παιδόκοσμο «Κλασσικά Εικονογραφημένα» («Περσέας και Ανδρομέδα», «Θησέας και Μινώταυρος» κ.ά.). Ο Κώστας Γραμματόπουλος είχε βραβευθεί με το Α' βραβείο στην Μπιενάλε Βενετίας 1967 και το Χρυσό Μετάλλιο στην Μπιενάλε Φλωρεντίας 1974, ενώ εκθέσεις του έγιναν στην Εθνική Πινακοθήκη και σε πολλές γνωστές γκαλερί.

Από τους τελευταίους κορυφαίους Έλληνες καλλιτέχνες της Γενιάς του Τριάντα, ο Κώστας Γραμματόπουλος έφυγε σε ηλικία 88 ετών, ύστερα από πολύχρονη ασθένεια.

ἄλφαβητάριο

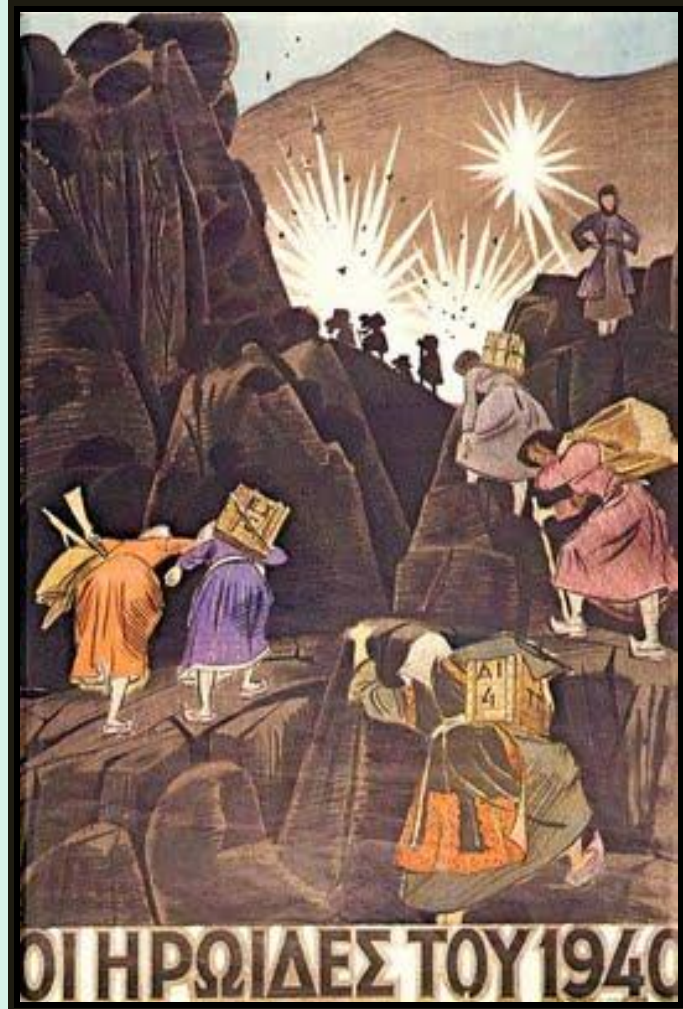

Γάτες στο πηγάδι, (1950)
Ευλογραφία
36 x 18,7 εκ.
Συλλογή της Alpha Bank

Κοριτσάκι (1957)
χαλκογραφία
34,7x 23,5 εκ.

Οι ηρωίδες του 1940, Κ.Γραμματόπουλος, Λιθογραφία

[Επιστροφή στο κείμενο](#)

592. Τα Σκαλικαντζέρια έρχονται στα χωριά τα δωδεκαήμερα και φεύγουν την παραμονή των Φώτων. Την παραμονή του Χριστού έρχονται από πολλά μέρη και περιμένουν απ' όξω από το χωριό , και άμα σμίξει η γημέρα με τη νύχτα , μπαίνουν μέσα. Είναι κακά και πονηρά , μα δεν μπορούν να βλάψουν τους ανθρώπους , γι αυτό και οι γυναίκες ακόμη τα περιπαίζουν και τα βρίζουν και τα λεν σταχτοπόδηδες και άλλα πολλά.

Καθένας από τους σκαλικαντζέρους έχει κι από 'να κουσούρι, καθώς και τα ζώα τους. Άλλοι είναι κουτσοί, άλλοι στραβοί, άλλοι μονόματοι, μονοπόδαροι, στραβοπόδαροι, στραβόστομοι, στραβοπρόσωποι, στραβομούρηδες , στραβοχέρηδες, ξεπλατισμένοι, τσακισμένοι και κοντολογίς όλα τα κουσούρια και τα σακατλίκια τα βρίσκεις επάνω τους. Και όπως είναι αυτοί, τέτοια είναι και τα ρούχα τους , ελεεινά, ξεσκισμένα φτιασμένα από χίλια δυο κουρέλια λογής λογής. Τέτοια και τα στολίδια πο' 'χουν τα ζα τους.

****Οι ιστορίες των Καλικαντζάρων είναι από το βιβλίο του Νικόλαου Γ. Πολίτη : Παραδόσεις, Τόμος Β' , εκδ. Ελληνικά Γράμματα , Αθήνα 1994.

599. **ΟΙ ΣΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ.** Από την πρώτη μέρα του σαραντάημερου ετοιμάζουν τα σκαλικαντζούρια το καράβι τους για να 'ρθουν στο νησί. Την πρώτη μέρα κόβουν τα ξύλα στο δάσος και τα ετοιμάζουν , και ακούονται οι κούφιοι χτύποι που καρφώνουν τα μαδέρια. Όταν κοντεύουν τα Χριστούγεννα , το πισσώνουν , το καλαφατίζουν και την τελευταία ημέρα το ρίχνουν στον γιαλό. Έρχονται τη νύχτα του Χριστού, και από τότε ως τα Φώτα, κανείς δεν τολμά να βγει τη νύχτα στους δρόμους, γιατί θα τον πειράξουν , ούτε κανένα κορίτσι να κάμει νυχτέρι με το λυχνάρι , γιατί ο σκαλικάντζαρος από τον καπνολόγο επάνω κυνηγάει το φως , και η κόρη που δουλεύει θα βουβαθεί ή θα σακατευτεί. Και την παραμονή των Φώτω, γέροι άντρες , γυναίκες παιδιά , όλη η φαμίλια των σκαλικαντάρων , όπου φύγει φύγει. Φοβούνται μη τους προφτάσει ο παπάς με τον αγιασμό και τους ζεματίσει , γιατί θαρρούν πως η παπαδιά έχει θερμό τον αγιασμό, και ακολουθεί τον παπά που κρατεί τον σταυρό. Οι γέροι αργά αργά λέν στους άλλους με τη χοντρή φωνή τους , για να τους παρακινήσου ν να τρέξουν.

Φεύγετε να φεύγουμε

Να παπάς με το σταυρό

Παπαδιά με το θερμό .

Και όταν οι μεγάλοι , ακούγεται και η φωνή του μικρότερου παιδιού , που έμεινε πίσω γιατί δεν πρόφτασε να δέσει το τσαρουχάκι του , και τους φωνάζει:

«Καρτέρι κι εμέ να βάνω το τσαρ' χάκι μ' !

ΣΚΙΑΘΟΣ

612.ΤΑ ΠΑΓΑΝΑ. Τα παγανά μπαίνουν στο σπίτι από το τζάκι κι απ' τις τρύπες , και χύνουν το νερό και σκορπάν τ' αλεύρι , μα σκιάζονται τη φωτιά και κυνηγάν τη στάχτη. Για τούτο πρέπει να σφαιείς τη νύχτα όλα τ' αγγεία , και σαν πλαγιάζεις να ρίχνεις στη φωτιά ρείκια ή αλάτι να βροντάει , και δίνουν τότε δρόμο τα παγανά απ' το βρόντημα που ακούγουν , ή να ρίχνεις κανένα κομμάτι πετσί να μυρίζει, και δε ζυγώνουν.

Κοιμόμουν μια φορά στο παραγώνι , κουκουλωμένη με το σκέπασμα ως το κεφάλι, κι είχε κατακάτσει η φωτιά κι ήταν σκοτάδι. Ξυπνάω άξαφνα , και βλέπω στο φως της αθράκας έναν παγανό κοντά στη σταχτοθουρίδα , που σκόρπαγε τη στάχτη. Και τον τσάκωσα απ' την αγκούλα του , και κείνος τράβαγε και μου την πήρ' , ο καταραμένος , κι έφυγε γελώντας απ' το τζάκι. Γι αυτό και η στάχτη η παγανίσια , που μένει όσο κρατούν τα παγανά, είν' οργισμένη. Και δεν πρέπει στην πλύση να την βάνεις γιατί κόβει τα ρούχα , αλλά να την πετάς μακριά όση μαζεύεις κι όσον καιρό είν' αυτά , ώσπου να φύγουν πάλε, να παν' στου Κάτου Κόσμου, στην οργή και στην κατάρρα.

Και κει σαν κατέβουν τα παγανά, αρχίζουν να πελεκάν με τα δόντια τους και με τσεκούρια τις τρεις κολόνες που βαστάν τον κόσμο, να τις κρεμίσουν, ο κόσμος να χαλάσει. Τις πελεκάν μ' αγώνα όλον το χρόνο, ώσπου αποσταμένοι αφήνουν μια τρίχα μοναχά ν' ανασάνουν , μα ο Θεός τους δίνει οργή και τους αποκορώνει , και παίρνουν πάλε χόντρο, και γιομίζουν οι κολόνες , και κείνοι απ το πείσμα τους πιάνονται ύστερα και τρώγονται συνατοί τους.

Ναύπακτος

Τα δαιμονικά πλάσματα των άλλων χωρών

Είναι πολλές οι δοξασίες σε χώρες της Ευρώπης που αφορούν τα δαιμονικά πλάσματα .

Στη Βενετία την παραμονή των Χριστουγέννων γεννιούνταν οι μάγισσες και οι στρίγγλες.

Στη Γαλλία , οι loup-garous (Λυκάνθρωποι) τριγυρνούσαν στους δρόμους τη νύχτα των Χριστουγέννων και έτρωγαν τα σκυλιά.

Την ίδια νύχτα στις Σκανδιναβικές δοξασίες, έβγαιναν τη νύχτα τα Τρολ και άλλα σατανικά πλάσματα και οι άνθρωποι τα εξευμένιζαν με θυσίες.

Στην Ισλανδία πίστευαν ότι κάθε Χριστούγεννα εννέα Julesveinar κατέβαιναν από τα βουνά για να αρπάξουν τα παιδιά και να τα οδηγήσουν στις σπηλιές των ζωτικών.

Στη Γερμανία, το δωδεκαήμερο ανέβαινε στη γη ο Άγριος Κονηγός , η Λυσσασμένη Στρατιά , οι μάγισσες και οι τερατόμορφες γυναίκες που έκλεβαν τα μωρά απ την κούνια τους , γι αυτό οι άνθρωποι έπρεπε να κλειδώνονται μέσα μετά τη δύση του ηλίου και να μην κάνουν δουλειά εκείνες τις ημέρες.

Troll, John Bauer (June 1882-November 1918)

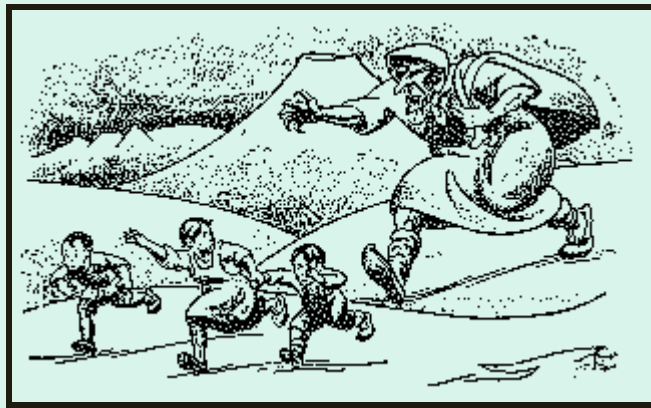
Troll, John Bauer (June 1882-November 1918) Trolls and Princess 1915

loup garou "The Werewolf Delusion" by Ian Woodward

Τα ισλανδικά Jólasveinar

Τα πλάσματα Jólasveinar πρωτοεμφανίστηκαν το 17^ο αιώνα σαν γιοι του ζεύγους Grýla και Leppalúði, που από τον 13^ο αιώνα εθεωρείτο ότι έκλεβαν και έτρωγαν άτακτα παιδιά. Τα Jólasveinar μετρούνε εννέα ή δεκατρία σε αριθμό αλλά τα ονόματά τους είναι πάνω από 70.

Η Grýla κυνηγά παιδάκια

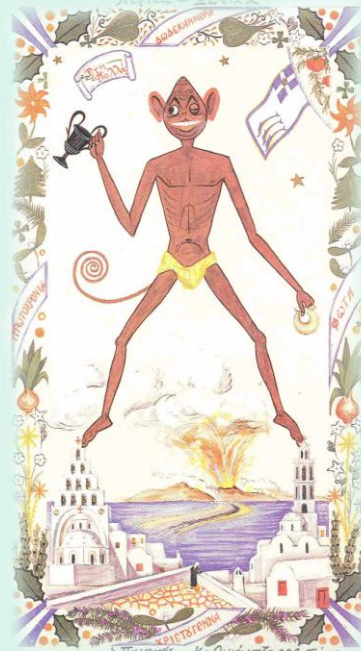
Jólasveinar

[Επιστροφή στο κείμενο](#)

Εικόνες Καλικαντζάρων

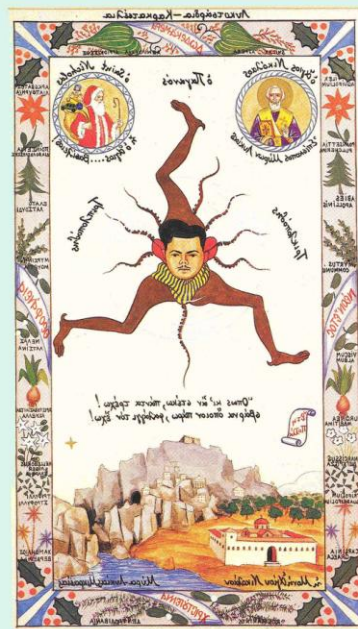
Ο Παγανός Μονόματος Γουρλός

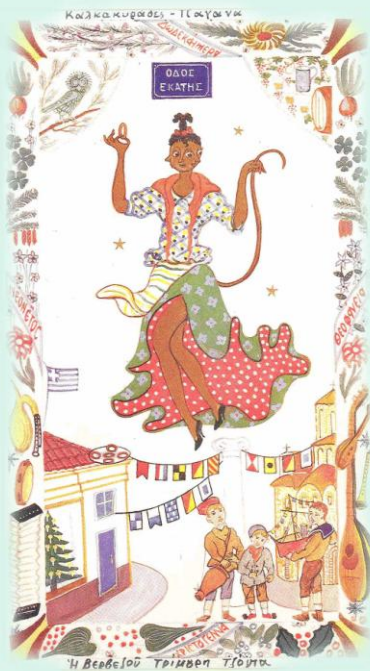
Ο Παγανός Καλικάντζαρος Τρίχας

**Ο Καλησέντης Καλισπούδης
Φάφουτας**

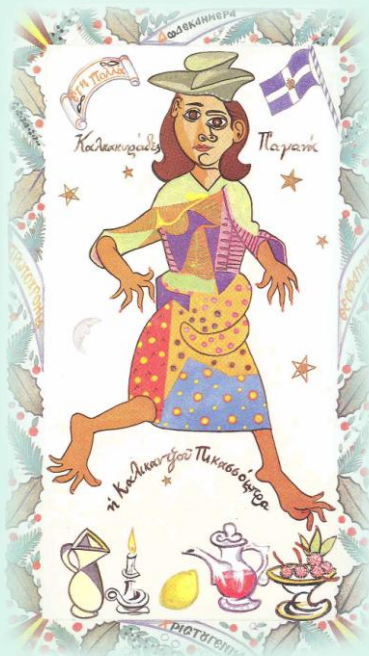
Ο Τρικλοπόδης Τριπλοπόδης

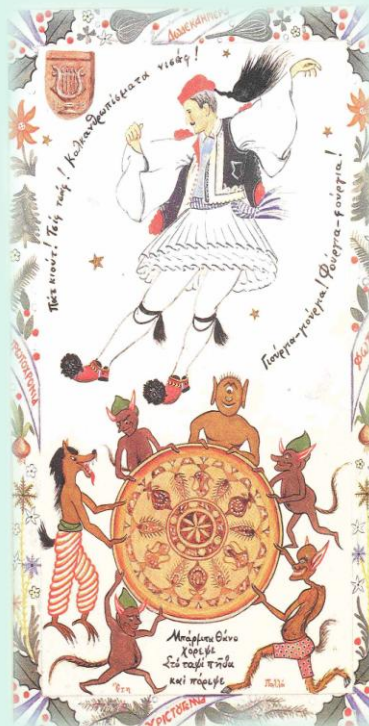
Η Βερβεζού Τρίμυρη Τζόγια

Ο Ξιφώτης Πρισκομούρης

Η Πικασόμπρα Ζεμπεκάνα

[Επιστροφή στο κείμενο](#)

Τι φοβούνται οι καλικάντζαροι;

Η παράδοση αναφέρει τρεις τρόπους απομάκρυνσης των καλικάντζαρων: χριστιανικές ιεροτελεστίες, επωδούς και μαγικές πράξεις.

Οι καλικάντζαροι, λοιπόν, φοβούνται τον σταυρό, τον αγιασμό και το λιβάνι, αλλά και το πατερημών ή τη φράση

«Ξύλα κούτσουρα, δαυλιά καημένα».

Όπως είπαμε φοβούνται τη φωτιά, αλλά και το κάπνισμα με δύσοσμες ουσίες όπως η βοτάνη χαμαιλέων, κοινώς, χαμολιό. Έτσι στο Λαμπέτι Ηλείας λένε ότι οι καλικάντζαροι σαν μύριζαν τέτοιο βοτάνι έλεγαν φεύγοντας:

«Χαμολιός μυρίζει εδώ, να χαθεί τέτοιο χωριό.»

Οι καλικάντζαροι ακόμα έτρεμαν και τα αγκάθια για αυτό και οι άνθρωποι έλεγαν σε κάποιες περιοχές της Ελλάδας(Καρδαμύλη):

«Να βάλεις αφάνες στην αστράχια, να βουλώσεις τες τρύπες...να μην χωράνε να αγκυλώνονται τα καταραμένα τσιλικρωτά».

Αποτρεπτική δύναμη είχε και το χοιρινό κόκαλο και τα χαϊμαλιά που κρεμούσαν έξω από τις πόρτες. Αν πάραυτα έβλεπαν καλικάντζαρο μέσα στο σπίτι τον έβαζαν να μετρήσει τις τρύπες κόσκινου για να τον ακινητοποιήσουν, του έδεναν τα πόδια με ψαθόσκοινο ή κόκκινη κλωστή.

[Επιστροφή στο κείμενο](#)

Προτάσεις Ιδέες

Γράψε την ιδέα σου στον υπολογιστή, χρησιμοποιώντας έναν επεξεργαστή κειμένου και...

Γράψε μια ιστορία με καλικάντζαρους, ή ζωγράφησε έναν καλικάντζαρο ή γράψε μια παροιμία, ή μια ευχή...

Στείλε τα παραπάνω αρχεία στο email:

library@iep.edu.gr

με θέμα: «Καλικάντζαροι – Προτάσεις Ιδέες»

Μην ξεχάσεις να συμπληρώσεις τα παρακάτω στοιχεία:

Όνοματεπώνυμο, Ηλικία, Τάξη, Τηλέφωνο και Διεύθυνση.